

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707540544/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Da jeg mig nærmed, stod ved Floden hun;
 Men Vinden rørte Sivets Top, og Toner,
 Som aldrig før jeg hørte, aldrig siden,
 Igjennem Luften vecmodsfulde Klang.

PSYCHE. Du arme Pan!

PAN. Til Jorden sank jeg ned,
 Og mens jeg græd, det slanke Siv jeg brød,
 Og af de brudte Rør jeg sammenføied
 Til Trøst i Nøden denne Hyrdefløite.
 Paa den jeg spilled, hvergang Sorgens Minder
 Sig nærmed til min Sjæl, og Smerten løste
 I hulde Toner da sig lifligt op.
 Men Jagten og det vilde Liv blev mig
 Fra denne Stund forhadit, og jeg blev Hyrde
 Og Hyrdefolkets Lærer her omkring.

PSYCHE. Og er du trøstet nu for al din Sorg?

PAN. Den stille Skov jeg daglig nu beskuer,
 Og hvad mig Guder i min Ungdom lærte,
 Da mig Udødeliges Lod blev skjænket,
 Det lærer jeg de unge Hyrder nu;
 Men nærmer stundom sig en mørk Erinding,
 Forvandler jeg ved Fløiten den til Glæde.
 Seer du, o Psyche, denne Fløite — Syrinx
 Jeg kaldte den til Minde om min Elskov —
 Fra den udstømmer Trøst og Harmoni.

PSYCHE. O lad mig høre disse Toner, Pan!

PAN. Syng du, o Phantasus, og jeg skal følge
 Din Stemme med de blide Toners Klang.

PHANTASUS.

Nei munter skal din Tone mig ledsage!
 En Sang om Amor vil jeg Psycho synge,
 Og fylde hendes Sjæl med Gudens Lyst.

Pan blæser paa Syrinx til Sang af

PHANTASUS. Fjernt i Tiden,
 Da kun liden
 Amor var;
 Da med Dukken
 Ham til Vuggen
 Nympfer bar;
 Da hans Blikke
 Endnu ikke
 Flammer tændte,
 Det en Midnatsstund sig hændte,
 Hvad min Moder skuet har.
 Alt var stille,
 Hos den Lille